

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK325/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. C.	I.W dniu 10 stycznia 2021 roku o godzinie 01.30 w miejscowości P., gmina Z., pow. (...), woj. (...), prowadził jako kierujący w ruchu lądowym samochód osobowy marki B. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości	

		<p>prowadzącym o godzinie 02.40 do stężenia na poziomie 1,18 ‰ alkoholu etylowego we krwi.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	Dowód	Numer karty	
<p>1. Pełnienie służby oznakowanym radiowozem w nocy z 9. na 10. stycznia 2021 roku przez funkcjonariuszy KP w Z. - sierż. sztab. A. T. i sierż. sztab. G. D. (kierowcą G. D., zajmowanie przez A. T. miejsca na przednim fotelu pasażera).</p>	<p>zeznania świadka A. T.</p>	<p>k. 85-86, 4 odwrót</p>	
<p>zeznania świadka G. D.</p>	<p>k. 86-86 odwrót, 7 odwrót-8</p>		
<p>notatka urzędowa</p>	<p>k. 1</p>		
<p>2. Zauważenie w dniu 10 stycznia 2021 roku około godziny 01.30 przez funkcjonariuszy P. - podczas jazdy prostym odcinkiem drogi publicznej prowadzącej przez miejscowość P. - z odległości około 100 metrów osoby wprowadzającej pojazd osobowy w kontrolowany poślizg (wykonującej tzw. bączki) na skrzyżowaniu drogi biegnącej przez P. z drogą do wsi S. (pod świecącą latarnią uliczną).</p>	<p>zeznania świadka A. T.</p>	<p>k. 85-86, 4 odwrót</p>	
<p>zeznania świadka G. D.</p>	<p>k. 86-86 odwrót, 7 odwrót-8</p>		

dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia	k. 79 (koperta)		
3.Znajdowanie się w samochodzie osobowym marki B. o numerze rejestracyjnym (...)jedynie kierowcy K. C. (będącego właścicielem B.), który po zauważeniu nadjeżdżającego radiowozu zatrzymał B., wysiadł z auta (nie wyłączając silnika i nie zamykając drzwi od strony kierowcy, którymi opuścił pojazd) i podszedł do grupy znajomych stojących przy ulicy i obserwujących jego wyczyny (przechodząc z tyłu B. przed zatrzymującym się radiowozem); początkowe niekwestionowanie przez K. C. faktu kierowania przez niego wskazanym pojazdem marki B.; zanegowanie przez K. C. prowadzenia przez niego B. po wyczuciu od niego alkoholu przez funkcjonariuszy P. i po krzyku z grupy znajomych, by nie przyznawał się do tego, dobra widoczność na miejscu zdarzenia.	zeznania świadka A. T.	k. 85-86, 4 odwrót	
zeznania świadka G. D.	k. 86-86 odwrót, 7 odwrót-8		
4.Pobranie od K. C. krwi na zawartość alkoholu (po odmowie przez niego poddania się badaniu na miejscu zdarzenia) - w	zeznania świadka A. T.	k. 85-86, 4 odwrót	

dniu 10 stycznia 2021 roku o godzinie 02.40 we krwi kierującego B. stwierdzono obecność 1,18 ‰ alkoholu etylowego.			
zeznania świadka G. D.	k. 86-86 odwrót, 7 odwrót-8		
notatka urzędowa	k. 1		
protokół pobrania krwi	k. 12		
sprawozdanie z przeprowadzonych badań chemicznych	k. 13		
5.Brak znajomości przed osądzonym zdarzeniem przez funkcjonariuszy P. osoby K. C. oraz towarzyszących mu osób	zeznania świadka A. T.	k. 85-86, 4 odwrót	
zeznania świadka G. D.	k. 86-86 odwrót, 7 odwrót-8		
6.Warunki pogodowe w w rejonie miejscowości Z. 10 stycznia 2021 roku w godzinach: 0.00 - 03.00	informacja z (...)	k. 82	
7.Niekarałość sądowa K. C. za popełnienie przestępstw	dane o karałości	k. 49	
8.Piętnastokrotna karałość K. C. za popełnienie wykroczeń drogowych w latach: 2014 - 2020	informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego	k. 37-38	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	K. C.	I.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Kierowanie przez M. K. samochodem marki B. o numerze rejestracyjnym (...) w chwili wykonywania tzw. bączków i podjechania radiowozu na miejsca zdarzenia	wyjaśnienia oskarżonego	k. 72-72 odwrót, 31-32	
zeznania świadka M. K.	k. 72 odwrót-73 odwrót, 9 odwrót, 10, 42 odwrót		
zeznania świadka P. P.	k. 73 odwrót, 20		
zeznania świadka S. S.	k. 73 odwrót-74, 22 odwrót, 23		
zeznania świadka N. S. (poprzednie nazwisko: (...))	k. 74-74 odwrót		
zeznania świadka J. M.	k. 74 odwrót-75, 28		
nagranie na płycie (przebrane z pendrive - k. 63)	k. 79 (koperta)		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	dane o karalności	Dokument niekwestionowany; treść nie budzi wątpliwości	
dokumentacja fotograficzna miejsca zdarzenia	Zdjęcia miejsca zdarzenia nie kwestionowane; nie budzą wątpliwości		
informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego	Dokument niekwestionowany; treść nie budzi wątpliwości		
informacja z (...)	Dokument niekwestionowany; treść nie budzi wątpliwości		
notatka urzędowa	Dokument zgodny z treścią zeznań funkcjonariuszy P. T. i G. D.		
protokół pobrania krwi	Dokument niekwestionowany; treść nie budzi wątpliwości		
sprawozdanie z przeprowadzonych badań chemicznych	Dokument niekwestionowany; wynika z niego, że w dniu osądanego zdarzenia o godzinie 2.40 stężenie alkoholu we krwi oskarżonego kształtowało się na poziomie 1,18 ‰ alkoholu etylowego.		
zeznania świadka A. T.	Odnosząc się do oceny zeznań A. T. i G. D. -naocznych świadków zdarzenia będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie -		

należy zwrócić uwagę, iż przedstawili oni przebieg zdarzenia z udziałem oskarżonego w sposób spójny i logiczny, a nadto konsekwentny. Wypowiedzi wskazanych świadków korespondują ze sobą i wzajemnie się uzupełniają. Z zeznań tych wyłania się jednoznaczny obraz zdarzenia, które miało miejsce na oczach funkcjonariuszy policji. Zwrócić należy uwagę na fakt, iż wskazani świadkowie nie są w żaden sposób zainteresowani sposobem rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Nie ma bowiem między nimi a K. C. (czy też jego znajomymi obecnymi na miejscu zdarzenia) żadnego konfliktu. Brak jest zatem – w ocenie Sądu – racjonalnych powodów, które mogłyby przemawiać za tym, że kierujący B. jest przez nich niesłusznie pomawiany o popełnienie przedmiotowego czynu.

Zważyć trzeba, iż zarówno A. T., jak i G. D., nie mieli jakichkolwiek wątpliwości, iż to oskarżony jechał jako kierujący samochodem osobowym marki B. w dniu zdarzenia w P. (na skrzyżowaniu z drogą do Sobek) i wprowadzał ów pojazd w kontrolowany poślizg. Jakkolwiek było to w porze nocnej, to jednak "wyczyny" K. C. miały miejsce bezpośrednio pod świecą latarnią uliczną,

noc była widna (po zaistniałych wcześniej opadach śniegu), a nadto policjanci widzieli dokładnie kierującego B., gdy po opuszczeniu auta (w pośpiechu, o czym świadczy pozostawienie otwartych drzwi i nie wyłączenie silnika) przeszedł on przed ich oczami w światłach zatrzymującego się radiowozu. Wiarygodności A. T. i G. D. nie podważa treść informacji nadesłanej przez (...) (k. 82), z której wynika, że w dacie czynu było całkowite zachmurzenie nieba i występowały zamglenia. Policjanci nie twierdzili przecież w szczególności, iż dostrzegli oskarżonego w świetle księżyca, a ich percepcja wzrokowa wspomozona była przez światło latarni ulicznej oraz reflektory radiowozu.

Z zeznań policjantów jasno wynika, iż to oskarżony jechał jako kierujący wskazanym pojazdem i tylko on znajdował się w B. w czasie, gdy pojazd ów był w ruchu. Funkcjonariusze nie tracili z K. C. kontaktu wzrokowego od chwili opuszczenia przezeń (drzwiami od strony kierowcy) wskazanego samochodu i podjęcia w stosunku do niego czynności na miejscu zdarzenia.

Wskazane okoliczności przemawiają za

	<p>przyjęciem, iż zeznania A. T. i G. D. są wiarygodne. Nie ma między nimi praktycznie żadnych sprzeczności. Nie może być bowiem za takową uznana kwestia, czy B. po zatrzymaniu się na miejscu zdarzenia było przemieszczane. G. D. twierdził (k. 86 odwrot), że taki fakt nie miał miejsca (inaczej niż zeznał A. T. - k. 86). Pamiętać trzeba bowiem o tym, iż to A. T. jako pierwszy podjął czynności z K. C., albowiem był pasażerem radiowozu. W tym czasie jego kolega z patrolu parkował pojazd służbowy i mógł nie zwrócić uwagi na jakies minimalne przemieszczenie B.. Stwierdzić jednak na koniec trzeba, iż omawiana okoliczność nie ma przecież istotnego znaczenia z punktu widzenia możliwości przypisania oskarżonemu sprawstwa czynu z art. 178a § 1 k.k.</p>	
zeznania świadka G. D.	Zeznania wskazanego świadka posiadają przymiot wiarygodności z takich samych względów, jak wypowiedzi A. T. (poddane zostały szczegółowej analizie przy powyższej ocenie zeznań A. T.).	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</p>		

<i>niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	zeznania świadka J. M.	<p>Zeznania J. M. (który podjął, dość nieudolną zresztą, próbę pomocy swemu kuzynowi - oskarżonemu w sprawie) nie posiadają przymiotu wiarygodności, albowiem sprzeczne są z materiałem dowodowym opisanym pod poz. 1.1.1. Pozostają one przede wszystkim w sprzeczności z wypowiedziami funkcjonariuszy P.: A. T. i G. D., którzy ponad wszelką wątpliwość twierdzili, że w znajdującym się w ruchu na skrzyżowaniu dróg w P. samochodzie marki B. (po podjechaniu przez nich na miejsce zdarzenia) znajdował się tylko kierowca i był nim K. C..</p> <p>Tymczasem - wedle słów J. M. - podczas wykonywania tzw. bączków w B. (oprócz kierującego M. K.) znajdowali się również: K. C. i właśnie J. M., co pozostaje w sprzeczności zarówno z zeznaniami policjantów, jak również wypowiedziami:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oskarżonego (według którego w B. znajdował się wtedy jedynie M. K.), . - M. K. (według którego w B. były wówczas trzy 	

	<p>albo cztery osoby, spośród następujących: M. K., oskarżony, N. J., J. M.),</p> <ul style="list-style-type: none"> - P. P. (nie pamiętającego, czy w B. był ktoś inny poza M. K.), - S. S. (zdaniem którego w B. był M. K. jako kierowca i K. C. jako pasażer), - N. S. (która "dziwnym" trafem, mimo relatywnie niewysokiego stanu nietrzeźwości, nie pamiętała, w szczególności, jak znalazła się na miejscu zdarzenia). <p>Ponadto wskazany świadek nie ustrzegł się niekonsekwencji w swych wypowiedziach. W dochodzeniu twierdził bowiem, iż nie słyszał, by M. K. informował policjantów, iż to on był kierowcą B.. Tymczasem podczas rozprawy przed Sądem J. M. zeznał, że słyszał takie zapewnienie ze strony K.. Owa niekonsekwencja dotyczyła dosyć istotnej okoliczności. Mocno nieprzekonująco zabrzmiała również zaprezentowana przez świadka próba wytłumaczenia przedmiotowej rozbieżności (k. 74 odwrót).</p>	
zeznania świadka M. K.	Zeznania M. K. - w ocenie Sądu - nie mogą być uznane za wiarygodne z takich samych względów, jak wypowiedzi J. M..	

	<p>Przede wszystkim są one sprzeczne z twierdzeniami funkcjonariuszy P. (w B. znajdowała się jedna osoba), jak również pozostają w wyraźnej dysharmonii z zeznaniami oskarżonego (będącego przecież od wielu lat dobrym kolegą M. K.) i wypowiedziami pozostałych jego znajomych obecnych na miejscu zdarzenia, przede wszystkim odnośnie tego, kto z posesji S. przyjechał w B. na skrzyżowanie dróg w P. oraz kto znajdował się w owym pojeździe w czasie wprowadzania auta w kontrolowany poślizg (o czym była mowa przy analizie zeznań J. M.).</p>	
<p>zeznania świadka N. S. (poprzednie nazwisko: (...))</p>	<p>Zeznania N. S. przymiotu wiarygodności nie posiadają, albowiem są nieprzekonujące i nielogiczne. Zasłanianie się przez wskazanego świadka niepamięcią w najbardziej podstawowych kwestiach (odnośnie tego, jak znalazła się na skrzyżowaniu dróg, kto kręcił tzw. bączki) - w świetle wskazań doświadczenia życiowego, przy uwzględnieniu stanu nietrzeźwości świadka na poziomie niewiele przekraczającym jeden promil - czynią jej wypowiedzi w sposób jednoznaczny niewiarygodnymi.</p>	
<p>zeznania świadka P. P.</p>	<p>Z podobnych względów, jak w przypadku N. S.</p>	

	<p>i J. M. oraz M. K., za niewiarygodne winny być uznane zeznania P. P., który od wielu lat jest kolegą oskarżonego. Zasłanianie się przez wskazanego świadka niepamięcią w zakresie tego, czy w B. podczas wprowadzania auta w poślizg znajdował się ktoś jeszcze oprócz K. - w świetle wskazań doświadczenia życiowego, przy uwzględnieniu stanu nietrzeźwości świadka na poziomie niewiele przekraczającym jeden promil - czynią jego wypowiedzi niewiarygodnymi.</p>	
<p>zeznania świadka S. S.</p>	<p>Zeznania S. S. (również kolegi K. C.) z identycznych względów, jak w przypadku pozostałych przesłuchanych w sprawie jego kolegów, są niewiarygodne. W szczególności zauważyć należy, iż w sprzeczności z twierdzeniami S. S. (jakoby w czasie kręcenia tzw. bączków w B. znajdowali się: oskarżony i kierujący pojazdem M. K.) stoją nie tylko wypowiedzi policjantów, ale również oskarżonego (wedle którego nie było go wtedy w owym samochodzie), M. K. (zdaniem którego w B. znajdowały się wówczas przynajmniej trzy osoby) i J. M. (według którego</p>	

	w B. było wówczas trzech mężczyzn).	
nagranie na płycie (przebrane z pendrive - k. 63)	Dowodem niewinności oskarżonego nie może być również nagranie załączone do akt sprawy przez obrońcę oskarżonego, albowiem nie wiadomo kiedy dokonano rejestracji znajdujących się na nim dwóch krótkich filmów (dość marnej jakości), przy czym - co istotne - w ocenie Sądu, na każdym z nagrań kierowcą samochodu jest inna osoba (na co wskazuje rodzaj kurtki, w którą ubrana jest ta osoba).	
wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego, nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowią realizację przyjętej przezeń linii obrony. Jako sprzeczne z materiałem dowodowym opisanym pod poz. 1.1.1. nie mogły stanowić w pełni wiarygodnego źródła dowodowego. Zauważyć trzeba, iż wyjaśnienia K. C. w zakresie odnoszącym się do kierowania przezeń należącym doń samochodem osobowym są jednoznacznie sprzeczne z zeznaniami przesłuchanych w sprawie funkcjonariuszy policji, jak również jego znajomych (o czym szczegółowi była mowa przy analizie zeznań owych świadków).	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	K. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk. K. C. poruszał się jako kierujący samochodem w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia na poziomie 1,18 ‰ alkoholu etylowego we krwi.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwiąże o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. C.	1	I	Sąd w oparciu o dyspozycję art. 178a § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 200 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł, przy czym przy określeniu wartości stawki oparto się o możliwości zarobkowe K. C. (osoba młoda, zdrowa,

nie posiadająca nikogo na utrzymaniu).

Kara grzywny i jej wymiar jest adekwatny do stopnia społecznej szkodliwości i winy, które należało ocenić jako wysokie.

Postępowanie dowodowe nie dowiodło istnienia okoliczności, które obniżając z różnych przyczyn zdolność prawidłowego postrzegania rzeczywistości i kontrolowania własnych zachowań, mogłyby znacząco, w sposób usprawiedliwiony determinować istniejącą po stronie oskarżonego wolę popełnienia przestępstwa. Oskarżony bowiem bezpośrednio po spożyciu alkoholu wsiadł za kierownicę samochodu. Nie przymusiła go do tego żadna nagląca sytuacja. Nie bez znaczenia jest także to, iż zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego była znaczna, gdyż ponad dwukrotnie przekraczała dozwoloną wartość. Zdecydowanie negatywnie na ocenę zachowania K. C. wpływała również okoliczność, iż wielokrotnie (mimo młodego wieku) był on karany za wykroczenia drogowe.

Zdaniem Sądu tak wymierzona kara spełni swoje zadania w sferze prewencji indywidualnej,

			a zatem przyczyni się do tego, by oskarżony nie popełnił przestępstwa w przyszłości, jak też w dziedzinie prewencji ogólnej, w szczególności wpłynie na przeświadczenie o nieuchronnej i sprawiedliwej karze za popełnione przestępstwo.
K. C.	2	I	Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Zdaniem Sądu okres 3 lat zakazu jest niezbędny do tego, by z jednej strony uchronić innych uczestników ruchu drogowego przed nieodpowiedzialnym kierowcą, a z drugiej strony uzmysłwić oskarżonemu, że takie zachowanie się na drodze publicznej nie będzie premiowane i na dłuższy czas wykluczy go z ruchu drogowego. Powyższe orzeczoną karę ze społecznego punktu widzenia czyni sprawiedliwą.
K. C.	4	I	Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej obligatoryjne świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł., a więc w najniższej wysokości

			przewidzianej tym przepisem.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. C.	3	I	Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczono oskarżonemu w oparciu o art. 63 § 4 kk okres zatrzymania prawa jazdy.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego na rzecz		

	<p>Skarbu Państwa kwotę 400 zł tytułem opłaty (art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. 1983 r. Nr 29 poz. 2272 z późn. zmianami) oraz kwotę 132,70 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.</p>	
7. Podpis		